

נועם זיידר

יו"ל ע"י מבין "יקרא קרישא" מורשת רבזה"ק
שכונת "רמות דוד" קרעמשנק - קרית גת

פרשת שמיני תשפ"א + גליון ו"ט

נועם ישראל ♦ דברי אוקים חיים מכ"ק אדמו"ר הקודו"ט ה'נועם ישראל' זיע"א

"ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקריבו לפני ה' אש זרה אשר לא צוה אתם" (י, א)

רצון הקב"ה שנעבדו מתוך ענייני הגשמיות

איתא במדרש רבה דחטא נדב ואביהוא היה שלא נשאו נשים, צריך להבין האיך צדיקים אלו ביטלו מצוה מן התורה של 'פרו ורבו'.

ונראה לכאר החפצם ותשוקתם היתה לעבוד את השי"ת עבודת תמה בלתי לה' לכדו ללא שום פניות, גם בלי עול הפרנסה, וכאז"ל (קדושין כט:): **'רחיים על צווארו ויעסוק בתורה',** וכלפי יישוב העולם הרי אפשר לעולם שיתקיים ע"י אחרים, וכדברי בן עזאי (יבמות סג:), וכך יהיה ביכולתם לעסוק בתורה ועבודה מתוך יישוב הדעת וגדלות המוחין.

אך עבודה זו נחשבה להם לחטא, כיון דלא בזאת חפץ ה', כדאיתא בחובכה"ל (שער הפרישות פ"ג) דהפרישות

כמדה הקיצונית אינו נכון, היינו אלו שעזבים את היישוב והולכים אל המדבריות למקומות שאין שם בנ"א ואוכלים את עשב הארץ וכו', אלא הפרישות הנכונה הפורשים מהעוה"ז בלבם וכמחשבתם לכד וכו', עיי"ש.

כדאמרינן בגמ' (נדרים י:): 'ר' אלעזר הקפר ברבי אומר, 'זכפר עליו מאשר חטא על הנפש' וכי באיזה נפש חטא, אלא זה שציער עצמו מן היין, והלא דברים ק"ו, ומה זה שלא ציער עצמו אלא מן היין נקרא חוטא, המצער עצמו מכל דבר עאכו"כ', נזיר היינו שמנזר עצמו מענייני עוה"ז נקרא חוטא, כי רצון השי"ת שיעבדוהו מתוך ענייני עוה"ז דייקא.

כדברי הרמב"ם ז"ל (פ"ג מהלכות דעות): 'צריך האדם שיכוין כל מעשיו כולם לידע את ה' ב"ה בלבד וכו', וכן כשיאכל וישתה וכו' לא ישים על לבו לעשות דברים הללו כדי להנות בלבד וכו', אלא ישים על לבו שיהא גופו שלם חזק כדי שתהא נפשו ישרה לדעת את ה' וכו', נמצא המהלך בדרך

זו כל ימיו כולן עובד את ה' תמיד' עכלדב"ק עיי"ש.

וכן איתא בספה"ק דעיקר תכלית עבודת האדם בעוה"ז להפוך החומר לצורה, וזה היה חידוש תורת הבעש"ט הקדוש זיע"א אשר אף כעניינים גשמיים יכולים לעבוד את השי"ת ב"ה, ע"כ נתן לנו השי"ת בתורתו מצוות שהם כאכילה וכו' כעניינים גשמיים דייקא, כי חפצו שנעבדו כענייני העוה"ז הגשמיים.

וכן מצינו (שבת פח:): **'כשאמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה תנה עודך על השמים, אמר לו הקב"ה למשה החזיר להם תשובה וכו', שוב מה כתוב בה לא תרצח כו', קנאה יש ביניכם, יצה"ר יש ביניכם', כלומר דאם אין יצה"ר אין ערך לעבודת ה', דעיקר העבודה דווקא כענייני גשמיות.**

וזה היה חטאם של נדב ואביהוא בהקריבם 'אש זרה', היינו עבודה שהיא זרה ואינו לרצון הקב"ה.

♦ ♦ ♦

♦ בנינים נאלו ובנינים ערתידין להינאל

אני יליד בערגסאז השוכן למרגלות הרי הקרפטים. בשנת תשל"ו זכיתי לכוון את אדמת ארץ ישראל הקדושה, וקבעתי את משכני בעיר קרית גת שהייתה אחת האפשרויות להתיישבות לעולים דאז מברית המועצות.

שכן טוב היה לי ושמנו וילי וויינברגר ונרקמה בינינו ידידות. לאחר שנה בשנת תשל"ז בא וילי והצעה בפיו 'מעקל' (כינוי לשמי עד היום) אולי תרצה לבוא איתי לרבי, 'מיהו הרבי?' ניסיתי לברר, וילי השיב לי שהרבי הוא אברך צעיר אדמוני אבל כולו אומר קדושה. אכן הצטרפתי אל וילי ונכנסתי לרבי זיע"א, שם גיליתי רבי קדוש מורם מעם כשצורת פניו מאירה כשמש, מני אז נקשרתי לרבי בכל מאודי כל ימיו.

ניצני האביב החלו להפציע. חודש ניסן הגיע. וכמו בכל בית יהודי איתם מגיעים סדרת הנקינות לקראת חג הפסח הקרב ובא, וכמהדרין מן המהדרין רואים שלא ישאר אפילו פירוור של אבק באחד מן החורים והסדקים ברחבי הבית.

התוכניות נערמו על השולחן. ביום זה נגמור את חדר השינה, ביום זה את ארונות הספרים וכו', כך תכננו את ימי הנקיין וכן את ימי הקניות, וביותר הימים שבהם כבר יבשלו את מאכלי הפסח המיוחדים, בשבוע שחל בו פסח.

אבל אף אחד לא חשב שכך יתנהלו הדברים...

היה זה יום ראשון בשבוע ד' ניסן תשס"ג בשעות הערב. הני נמצא במטבח כשלפתע גניחות חרשיות ומוזרות עולות באזניי, אני מטה אוזן ואני שומע שהגניחות באות מכיוון החדר שינה.

רצתי לחדר שינה ואז מתגלה לעיני מחזה שחור. אני רואה את זוגתי גונחת ומשמיעה קולות שאינם ברורים מגרונה. 'מה קרה?' אני שואל אותה בלחץ, אבל היא במקום להשיב משמיעה קול משונה, ואני מגלה שהיא מנסה להזיז את ידה אבל זו לא נשמעה לה.

ליבי החל להאיץ את דפיקותיו, אני ניגש לטלפון הבית ומיד מטלפן לרופא, הרופא שאל אותי בקצרה מה אני רואה, רק התחלתי לתאר את המצב ואת המראה הנגלה לעיניי יותר מכך הוא לא היה צריך, הוא הפטיר שהוא מגיע בטיסה אלי הביתה ונותקה השיחה.

תוך דקות ספורות הוא כבר נקש על הדלת, נכנס לחדר שינה ובדק את רעייתי, הוא רק ראה את המצב, הוא אמר לי בלחץ 'תזמין מיד אמבולנס ותאמר להם בשמי שישלחו ניידת טיפול נמרץ'.

תוך דקות ספורות כבר היינו בתוך האמבולנס, והוא פתח בדהירה אל עבר ביה"ח ברזילי באשקלון, לא ידעתי בדיוק מה מצבה אבל הבנתי שהמצב ממש לא מזהיר, כשבאמצע הדרך אמר לי 'א' הפרמדיקים 'תתפלל חזק כי המצב שלה לא טוב'...

בדרכינו לביה"ח כבר התקשרו אנשי ההצלה לביה"ח בהודעה דחופה על האשה שמובלת כעת לביה"ח ושיכינוו חדר בטיפול נמרץ. חיכיתי שכבר נגיע לביה"ח ונשמע מה מצבה.

בהגיענו לביה"ח היא הוכנסה מיד לטיפול נמרץ כשצוות רופאים מסתערים על מיטתה. אני חיכיתי מבחוץ בחוסר סבלנות כשליבי דופק בפרעות, כשאין לי מושג מה מצבה של רעייתי ומה הולך להיות הבאות.

לאחר זמן מה יוצא אלי רופא ומבשר לי 'מיכאל תשמע! רעייתך עברה אירוע מוחי קשה, צד שמאל של הגוף שלה משותק, בשמעי מילים אלו קיבלתי סחרחורת, והרופא המשיך 'אין באפשרותה להניע את ידה ורגלה השמאלי, כמו"כ הראיה והשמיעה בעין ובאוזן השמאלית נלקחה ממנה, וגם הדיבור נלקח ממנה לאחר שהפה גם התעות, אנחנו מצדינו ננסה לעשות כל מאמץ בשביל להשיב לה ולו חלק מזה, בכדי שתוכל לתפקד, אני מאחל רפואה שלימה ושיהיו בשורות טובות'.

הרופא עזב את המקום ואני לא ידעתי אנה אני בא, התחלתי לחשוב על החיים שנחתו עלי כך מבלי שום הכנה או הודעה מוקדמת. זאת אומרת שרעייתי נכה, והיא תחיה כל חייה על כסא גלגלים שיצטרכו מישהו שיויביל אותה, היא לא תוכל לתפקד יותר כל דבר היא תצטרך להיעזר באחרים, גם כל תפקוד הבית כעת נחתו על כתפי מבלי שום יכולת עזרה ממנה...

אח"כ הורשה לי להיכנס לחדרה. הכאב והזעזוע היה איום ונורא. למחרת ביום שני הובאו כל טובי הרופאים בתחום שניסו לעשות ככל יכלתם, לאחר כמה שעות ניגש אלי רופא וצהלה על פניו 'מיכאל בשורה טובה יש לי בפני, רעייתך הצליחה לתת תזונה קלה מאד בידה', נכון שבמצב הנוכחי זה היה נחמה קלה אבל כלום לעמות המצב כולו, 'מה עם הרגל?' שאלתי כמעט בזעקה, 'לא נראה לנו שיש מה לעשות' הפטיר הרופא 'ניסינו הכל והרגל אינה זזה כלל, כנראה שכבר לא תוכל להזיז את רגל שמאל בחייה'.

נסעתי לביתי ולמחרת ביום שלישי נכנסתי לרבי בעת קבלת קהל. שחתי לרבי את צערי והסברתי לו את המצב העגום בו אני נמצא, ואורח חיים שנחת עלי כעת להתמודדות רבת שנים.

הרבי האזין ברוב קשב. פניו האדימו. הרבי עצם את עיניו והחל למלמל דברים בשקט, לא הייתה לי אפשרות לשמוע מה הרבי ממלמל, כך נמשך המחזה משך כמה דקות, עד שהרבי פקח את עיניו ואומר לי: 'מעקל אתה ובנך תסיימו לנקות ולארגן את הבית לפסח, ובעז"ה רעייתך תבשל את המאכלים לפסח כשהיא בריאה ושליומה כפי שהייתה', בשמעי מילים אלו תהיות רבות עלו במוחי, הרי אני מגיע מבית החולים אני ראיתי איך היא נראית, משותקת ולא מצליחה לזוז מהמיטה ולו אפילו לא לשנות תנוחה, ואני הוא שדיברתי עם טובי הרופאים שקבעו שכך ישאר המצב, א"כ איך היא תנקה לפסח!?, אבל ידוע ידעתי שאם הרבי אמר כן יהיה ודבר מדבריו לא יפול ארצה, עניתי 'אמן' נישקתי את ידיו הקדושות ויצאתי מהחדר בשמחה עצומה.

מיד בצאתי נטלתי את הפלאפון ליד וחייתי לרעייתי בביה"ח, איך שהיא הרימה שאגתי בשמחה את דברי הרבי, אפילו שהדברים היו נראים רחוקים מן המציאות, אבל רעייתי הייתה חדורת אמונת צדיקים ואמרה 'אם הרבי אמר אין שום ספק שכן יהיה'.

משך הימים כל מי שהגיע לבקר אותה, וכן לכל הרופאים שנכנסו לחדרה היא סיפרה בקולה החרישי את דברי הרבי, הרופאים קיוו שכן יהיה אבל לא הרבי הוא זה שמטפל בה אלא הם, שיועיל הרבי ההוא לבוא לכאן לביה"ח ולראות בעיניו את המצב ואז יאמר אם היא תבשל את המאכלים לפסח שחל בעוד שבוע בדיוק...

ליל שישי אור לט' ניסן האורות בחדרי ביה"ח נכבים, הלילה פורשת את כנפיה, החולים נמים את שנתם, גם

רעייתי אחת מביניהם, לפתע היא מתעוררת זיעה קרה שוטף אותה 'אוי איזה חלום' היא אומרת לעצמה, היא מעיפה מבט על השעון, השעה 5:00 לפנות בוקר של יום שישי, היא מנסה לשחזר את החלום שחלמה כעת - ובחלומה: 'צימאון עז גובר עליה היא חייבת כוס מים לשתייה להחיות את נפשה, היא קמה מהמיטה יורדת על רגליה ניגשת לברז ממלאה כוס מים ושותה לרוויה', 'אוי איזה חלום מתוק היא מהרהרת לעצמה'.

מבלי מחשבות מיותרות היא מנסה את החלום, היא מנסה להניע את רגליה והנה רגליה נשמעות לה היא משפשת את עיניה ואינה מאמינה, שני הרגליים זזים כרגיל היא יורדת מהמיטה מהלכת עליהם בהתרגשות, היא מנסה לצבות את עצמה לראות אם זה אמיתי או שמא עדיין היא בשיאו של החלום המתוק, אבל הכאב שהיא מרגישה אכן נותן לה להבין שהיא באמת מהלכת על רגליה, היא ניגשת לברז ממלאה כוס שתיה בידיה המתפקדים כרגיל ושותה לרוויה, היא חושבת לעצמה הן מכניסתי לביה"ח לא היה ביכולתי להתקלח הבה ננסה הלאה, היא נכנסת לחדר הרחצה ומקלחת את עצמה במים.

ביציאתה מחדר הרחצה פוגש בה הרופא שקיבל אותה בעת כניסתה לביה"ח, הוא הביט שוב ושוב לראות אם המחזה הוא אמיתי, 'זו את?!' הוא שואל את רעייתי, 'איך ירדת מהמיטה?' שאל הלחץ, 'אני חושש שעשית משהו מאד מסוכן, מה הולך פה?', אבל רעייתי השיבה לו ברוח נינוחה 'איני יודעת מה אתה רוצה ממני, אני בסדר גמור'. מיד היא טילפנה אלי בשאגות של שמחה, התיישבתי ברכב ונסעתי לביה"ח שיכור משמחה, הגעתי לביה"ח רעייתי אומרת לי 'אנו נוסעים הביתה', הסכמתי איתה אבל כאמרה זאת לרופאים נתקלה בסירוב מוחלט, 'אין על מה לדבר' אמרו לה בתקיפות, 'אנו חייבים לראות מה קרה כאן, איך עשית את זה, אנו אחראים כעת על החיים שלך ואנו לא יכולים לאפשר לך להסתכן, את חייבת להישאר!', אבל רעייתי סירבה ואמרה להם 'הן אמרתי לכם בשם הרבי שהכל יהיה בסדר, וכאשר אמר כן הוא, וכעת אני שבה לביתי עוד לפני שבת'.

הויכוחים נמשכו עוד קצת ולבסוף נעתרו הרופאים בדקו אותה בדיקה קלה ושחררו אותה הביתה פעורי פה ולא מאמינים כיצד האישה ששכבה כאן בלי תנועה עד לפני כמה שעות מהלכת על רגליה מזיזה את ידיה מדברת רואה ושומעת הכל כרגיל כפי שהייתה.

נסענו הביתה. הגענו בשעה 4:00 בצהריים ערב שבת הגדול. אני נכנס עם הרכב לחניה והפלאפון מצלצל, אני מוציא את הפלאפון והנה על הצג בנו של הרבי - האדמו"ר מטרעבישאן שליט"א, אני מרים את הטלפון הוא אומר לי 'שלום מעקל אני כעת עומד ליד הרבי. הרבי שואל מה עם רעייתך, 'אתה לא תאמין' אני זועק לו לטלפון, 'הרגע הגענו הביתה!'; ושחתי לו על הנס הגדול והעצום שקרה איתה. תוך כדי שיחה אני שומע שקט מעבר לקו, אני אומר 'הלו' לוודאות שהוא שומע אותי, והוא משיב לי 'אין לי מילים אני פשוט בוכה פה משמחה'. 'את רואה' אני פונה לרעייתי 'כאילו שהרבי היה צריך את בנו שיתקשר אלי בשביל לשמוע על המצב, הרבי רואה הכל בעיניו הפקוחות מסוף העולם ועד סופו'. כמובן שרעייתי בישלה לפסח, ממש ככל היוצא מפיו יעשה... זכורתו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

הרה"ק ר' ישע"לע מקרעסטיר זיע"א

ג' אייר תרפ"ה

תולדותינו: הרה"ק ר' ישעיה שטיינער זצוק"ה הגדוע בפי כל ר' ישע"לע קרעסטירער, נולד בשנת תרי"א בעיר זבארוב אשר בגבולות הונגריה וגאליציה, לאביו מוה"ד ר' משה זצ"ל. עוד בהיותו בן ג' התייתם מאביו, ואמו שלחה אותו להרה"ק ר' צבי הירש מליסקא זיע"א, אשר שם עליו עינו ושמרו כבנו בשרו, וחיבבוהו ביותר, ובהמשך מינה אותו למשמשו. עוד בבחרותו הוכר כצדיק ופרוש. כ-11 שנה הסתופף בצילו של הרה"ק מליסקא, ונתרבק אליו בנימי נפשו. אחר פטירת רבו הסתופף בצילם של הרה"ק הר"ד מרדכל'ע מנרבורנא זיע"א והרה"ק הרבני חיים מצאנז זיע"א, והם אשר הכתירוהו לרבי. בחודש ניסן שנת תרל"ה נישא לרבנית בת הגה"ח ר' יצחק יונה וויינשטאק ז"ל, כאשר הר"ד מרדכל'ע היה השדכן. תחילת הנהגתו הייתה בעיר מגוריו ליסקא, ואחר זמן מה עבר לקרעסטיר בעצת הר"ם. נתפרסם כמחולל מופתים ורבבות חסידים נהרו לפתחו לעצה ולברכה, ואפי' אומות העולם ידעו ודיברו מגדלותו. ועם כל זאת היה ידוע בענוותנותו הגדולה, והיה ממשך להיכנס לצדיקי הדור בעמדו בתור בלא לבקש שום שדרא או כבוד, וכן היה חותם שמו עד סוף ימיו 'שהיה משמש אצל הרב מליסקא זיע"ע'. היה עובד ה' באימה ובידאה, ותפילותיו היו הסתר בתוך הסתר בקול דממה דקה, ולימודו היה בעיקר בלילות כשאין עין רואה מעשיו. טירחיה מיוחדת היה מקדיש בהכנסת אורחים המופלאה שדיה מחלק ליהודים אוכל, כשהוא עצמו עומד עליהם לשמשם. ואף היה מפזר צדקות הרבה לכל הבא לפניו, כשלעצמו לא משאיר כלום. גלב"ע ג' אייר תרפ"ה ומנחתו כבוד בעיר קרעסטיר.

הצדיק הפלאי ר' ישע"לע זיע"א היה תופעה של ממש, חצר קודשו היה לתל תלפיות למבקשי ה', ומכל רחבות תבל נהרו לפתחו לעצה ולברכה. מן הראוי אשר נקדים בסיפור הכרתו והקשר האמין בין ר' ישע"לע ובין הרה"ק הר"ד מרדכל'ע מנרבורנא זיע"א. אחר פטירת רבו הרה"ק מליסקא זיע"א החל ר' ישע"לע להסתופף אצל הר"ד מרדכל'ע. ועל שאלת אחד מחסידיו ליסקא על מ"מ של הרה"ק מליסקא אמר הר"ם: "הגמרא אומרת כל הכובש נבואתו לא עליו ולא עליכם, מרדכי לא צריך לכבוש נבואתו, זאלסט וויסן אז מ'האט אויסגערופן אין הימל, אז ישע" וועט ממלא מקומו זיין דעם ליסקער". כמו"כ בעת השבת אויפרוף של ר' ישע"לע שדיה בצל הר"ם, בעת שעלה לתורה החתן אמר הר"ם: "דו האסט נישט ווער עס זאל דיך באווארפן, וועל איך דיד באווארפן מיט חסידים".

בנועם שיחו המליץ פעם הר"ם על ר' ישע"לע ואמר (לפי נוסח היקום פורדן) 'רברביא' - דאס זענען די גרויסע רעביס, 'זעריא' - זענען די קליינע רעביס, 'טפלא' - זענען די גאנץ קליינע רעביס, 'ונשיא' - אין ישע" איז אויך א רבי. כאשר הר"ם ציווהו לקבל יהודים לעצה ולברכה, אמר לו ר' ישע"לע שאינו יודע לקרוא קוויטלעך, אמר לו הר"ם: עבודתך היא לחלק ליהודים אוכל, ובכך יתברכו מפך.

פעם היה מעשה אשר הגיע להר"ם יהודי לבקש עצה וברכה, והתחיל הר"ם להקרו מהיכן הוא ואמר משארדאש-פאטיק, ושאל: היכן זה, ענהו: סמוכה לאוהעל, כך שאלו עוד עד שאמר שזה בסמיכות לקרעסטיר, שאל הר"ם כמה זמן זה משם עד קרעסטיר, ענהו היהודי: לערך שבע מיל, כשמוע הר"ם את תשובתו, אמר לו: "קח לך בחזרה את הפריון וסע לקרעסטיר להצדיק ר' ישע"לע, שם תפעל ישועה, כי שתיים עשרה מיל מסביב קרעסטיר שייך לר' ישע"לע". נסע היהודי לר' ישע"לע ונושע ישועה נפלאה, ובכך פירסם הר"ם את ר' ישע"לע כפועל ישועות.

ידוע היה הכנסת אורחים הגדולה שקיים ר' ישע"לע בכל מאודו ובכל נפשו, כאשר הוא בעצמו עומד ומשמשם בעצמו. וביותר היה בעת סעודתא דרוד מלכא משיחא אשר היו מגיעים מכל סביבות קרעסטיר כל המי ומי, והיו יהודים עניים שלא נכנס לפיהם במשך השבוע שום מאכל ראוי ובמוצש"ק היו מכתתים רגליהם לקרעסטיר לסעודת מלווה מלכא. ואז היה מספר סיפורי צדיקים מרבותיו וצדיקי עליון, והיה ממשך ישועות וברכות טובות לכל המסתופפים, כאשר רבו הסיפורים על יהודים חולים קשה רח"ל, אשר נושעו מברכותיו בעת ההוא. והיה ידוע מאמרו על סעודות אלו: "מיין מלווה מלכא איז א סגולה צו מאגן קראנקהייט" [סעודת המלווה מלכא שלי מסוגלות להעביד מחלות]. וכך בכל מוצש"ק היו מגיעים חסידים ואנשי מעשה מכל הסביבות למלווה מלכא, בימים החם היה רכבת שנקרא 'שנעל-צוג', שיצאה מבוראפעסט עיר הבידה, והייתה נוסעת מהר והתחנות היו רק בערים גדולות מאוד. במחוז זעמפליך עצה בעיר אוהעל שהייתה עיר גדולה, וכיוון שלא נעצה בקרעסטיר עיד קטנה ביותר, הוצרכו הנוסעים לקרעסטיר לרדת באוהעל ומשם לחזור עם עגלה לקרעסטיר. מובן מאליו כי הדבר היה למורת רוחם של החסידים, אשר עשו את דרכם בכל מוצש"ק עם השנעל-צוג, ומבעד לחלון ראו שמגיעים לקרעסטיר ואין המרכבה נעצרת, אלא ממשיכה בדרכה לאוהעל, ומשם מוכרחים הם לחזור בעגלה כבדת דרך מפרכת באישון לילה שארכה כשעה. התלוננו החסידים בפני ר' ישע"לע והוא פנה לממונה על תחנת הרכבת של קרעסטיר, וביקשו שישלח בקשה לממונים על השנעל-צוג, שבהיות שיהודים רבים מגיעים בכל מוצש"ק שיעשו

סיפור הרה"ח ר' אליעזר גרוסמן ז"ל עובדא נפלאה שבדידה הוה: בהיותו ילד צעיר כבן חמש נחלו רגליו במחלה קשה, והרופאים אמרו להוריו שבליית בריחה מוכרחים לקטוע רגליו ל"ע, כדי שהמחלה לא תפשט חלילה בעוד חלקי הגוף. בהיות אבי חסיד נאמן לר' ישע"לע אמר לרופאים שלא יעשה דבר מבלי לשאול מקדם את חוות דעת רבו. הרופאים הזדירוהו שמצב בנו מסוכן, וא"א לדחות ענין כזה עד שיעק לקרעסטיר ויחזור, אך אבי התעקש ולא אבה לשמוע להם, ונסע לקרעסטיר ולקח אותי עימו. כאשר נכנסנו לר' ישע"לע שפך אבי את מצוקת לבבו אודות המחלה, והגיד לו שהרופאים רוצים לקטוע שתי רגליו רח"ל. נטל אותי ר' ישע"לע על ברכיו, והניח ידיו הק' על רגלי, ואמר: "עס איז גארנישט, נישט אפשינידן, נישט אפשינידן!" [זה כלום, לא לקטוע, לא לקטוע]. ואכן כדבר איש האלוקים כן היה, כאשר חזרו לבוראפעסט בדקוהו שנית, והרופאים הוכרחו להודות שנתפרא לגמרי ממחלתו. וסיים בעל העובדא את סיפורו: מפעם לפעם הגני סובל כאב בכמה מקומות בגוף, אבל לא דרגשתי שום כאב וצער ברגלי מאז ועד עתה!

"רבי ישעיה בן רבי משה"

סיפורי מופת שפעלו על ציון קדשו ובהזכרת שמו הק' של הרה"ק ר' ישעיה' לע מקרעסטיר זיע"א

ותגיש את הרה"ק אל השופט, דוד ממלא את הפרטים בביטחה, ובשולי הרה"ק היכן שאמור הוא לחתום את שמו, ידו כמו רשמה מאיליה 'בזכות ר' ישעיה בן ר' משה'...
הוא ניגש אל השופט חמוד הסבר היושב על במה וגלימה שחורה עוטפת אותו ומניח לפניו על השולחן את הרה"ק עם פרטיו שמלא זה עתה, תוך כדי שהוא מצדד גם מתחתיו דף עם תמונתו המפורסמת של הרה"ק ר' ישעיה' לע...

השופט ראה זאת ונערך בו 'מה אתה מביא לי את התמונה הזאת?', דוד החריש על מקומו ולא השיב מאומה.

השופט מבקש את התיק של הנאשם בשם דוד... הוא ממתין אבל אף אחד לא ניגש, 'מה קרה?' הוא שואל בדוגזה, 'אנו מחפשים את התיק אבל לא מוצאים' משיב לו אחד, 'מה זאת אומרת?', תבדקו מהר במחשבים! פקד השופט, אבל החיפושים במחשבים גם העלו חרס, השופט קצף מזעם, הוא לא הסכים למה שקורה כאן, הוא ציוה לרפוך את הכל, אבל החיפושים העלו חרס. ברוב זעם אמר השופט לדוד 'אין לי ברירה אלא לפטור אותך מכל', 'אבל שתדע לך' הוא אומר לו בעצנתו 'אני הולך להעביר חוק שאוסר להביא את תמונתו של הרב מהעכברים לבית משפט! אתה לא הראשון ששישב את מהלך המשפט ע"י התמונה של הרב של העכברים! כל טוב'.

דוד עזב את בית המשפט בשמחה וערך סעודת הודיה 'לטובת נשמת ר' ישעיה ב"ד משה' על הגם העצום שקרה איתו.

סיפור יהודי בשם ר' שמעון הידש'לד מלאנדאן: זכורנו באחד הפעמים שנסענו להשתטח על קברות צדיקים בהונגריה, ולפעמים לקחנו נהג מוגינת גוי הבקי בשבילי החרדים ובאורחות הנסיעות בין העיירות באזור קאליב, בודרוג-קערעסטיר ועוד. שמתו לב שמעולם לא יצא ממכוניתו כאשר הגענו לבית הקברות, אלא נשאר במכוניתו והמתין לנו עד שחזרנו. רק בהגיעו לקערעסטיר, יצא אתנו, התקרב לציון, הניח ידו האחת על ראשו ומלמל תפילה חרישית. כאשר חזרנו למכונית שאלתיו מתוך סקרנות, למה דווקא אצל צדיק זה הוא התלווה איתנו לתפילה. פתח הלה והשיב בסיפור מפליא שבדידיה היו עובדא.

וכה סיפור לנו: "כבר שנים שלצורך פרנסתי אני מוליך יהודים אל קברות צדיקים. פעם הגישו נגדי משפט על מעילה בענייני כספים, ניגשתי לעו"ד מפורסם על מנת להוציאני מצדתי וליישר את ההודוים. הלה ניסה בכל מיני דרכים, לבסוף הרים ידיים ואמר שרק בדרך נס אוכל לצאת זכאי בדיני. כמובן שמשפט זה היה עבורי מפה נפש. בעקבות עסקיי בהסעת יהודים במסלול של קברי צדיקים אני כבר בקי בכל המופתים והניסים והסיפורים המרגשים מאותם נוסעים המספרים לי על הנעשה אצלם בעקבות תפילתם אצל אלו הצדיקים, ובמיוחד שמתו לב שאצל **"פאפא שייקה"** (כך נקרא ר' ישעיה בפי הגויים) המקום גורם לניסים גלויים. לכן נסעתי במיוחד לקערעסטיר, וכנסתי לציון ופרצתי בבכי: **"פאפא שייקה, אנא עזרני, בזכות שאני מוביל יהודים להתפלל אצלך, תוציא אותי מצדתי!"** והנה רק יצאתי מהאוהל ואני מתיישב ברכבי, קבלתי טלפון מהעו"ד, שהתובע חזר בו מתביעתו וכל התיק נסגר! ממש נס גלוי. כאות תודה לצדיק, בכל פעם שאני מגיע אליו, אני כננס ומודה לו על הגם הגלוי שעשה לי.

סיפור נפלא מסופר על הפלא הגדול אשר ידוע לכל על דבר הישועות המופלאות אשר מתרחשים מידי יום ביומו על ציונו הק' של ר' ישעיה' לע בקרעסטיר. אשר עד לפני שנים אחדות לא שמעו כל כך רבות על דבר המופתים הגלויים שקורים שם, ורק בשנים האחרונות נהיה עלייה גדולה ונהירה לקרעסטיר.

וכה היה **מעשה:** לפני פטירתו ביקש מראשי החברא קדישא שבאוהל שעל קברו יהיה חלון גדול בקיר הפונה אל צד העיר, משום שכמו שבחיים חיותו על השגיה על תושבי העיר, שלא יחסר להם שום דבר, כן הוא רוצה לשמור עליהם גם אחרי פטירתו.

כפי שמסופר אשר אחד פטירתו היה הציון הק' לתל תלפיות אשר מכל רחבות תבל נהרו לקרעסטיר לפעול ישועות ורפואות. וכפי שהעיד הרה"ק ר' שלומק'ה זוויעה'לד: **"ר' ישעיה' לע איז גיווען א בעל הבית'שער רבי, כמו שבעודו בחיים חיותו בעלמא הדיין, האט ער באלעבאטעוועט אויף דער וועלט, כן אף אחרי הסתלקותו לעולם העליון הרי הוא נהוג כמו בעל הבית, אין ער באלעבאטעוועט ווייטער"**.

אך לדאבוננו בשנות הזעם הפציצו הגרמנים את האוהל הק'. ולאחר כמה שנים חזרו ובנו אוהל חדש אך בלא החלונות הגדולים מפני אי ידיעת הצוואה והבקשה של הצדיק. וכך במשך שנים ארוכות כמעט אשר לא שמעו על מקום קדושו זה, וממש מתי מעט אשר עלו לציון הק' אפי' בעצם יומא דהילולא.

הנהירה הגדולה אל הציון המצוינת תל תלפיות החלה ביותר שאת כשבשנים האחרונות בנו מחדש את האוהל הק', לאחר היוודע צוואת קדשו על החלון. וכפי שרואים אנו את סיפורי המופת שנשמעים מידי יום ביומו ואשר הציון הק' מקום אשר רבבות בני ישראל באים לשפוך תפילתם להיוושע בדבר ישועה ורחמים.

שנת תשע"ט. דוד מנהל עסק מוצלח בבני ברק המגיבה לו פרנסה בכבוד. אך דא עקא שליחי המס ערכו עליו בדיקה קפדנית, וכשהם רוצים להפלייל מישוהו תמיד ימצאו את מבוקשם, כך מצא עצמו דוד עם הזמנה למשפט עקב העלמות מס.

דוד לא ידע את נפשו. הן זהו עיקר פרנסתו, ואם יושח עליו כנס כספי עצום שיכול להסתכם בכמה מיליונים יצטרך לסגור את העסק, כיצד יוכל לעמוד בקנסים שכאלו וכיצד יוכל לפרנס את משפחתו.

דוד שמע מאז ומתמיד כוחו הגדול של ר' ישעיה' לע שבכוח השם **"ר' ישעיה ב"ד משה"** ראו רבים ישועות למעלה מדרך הטבע, ובפרט ע"י השתתחות על הציון הק' בקרעסטיר, עז היה רצונו לכונן את קברו של הצדיק, אבל צו עיכוב יציאה מהארץ נרשמה על שמו עקב חיותו מועמד למשפט.

לכן מינה דוד שליח בשמו שיטוס להעתיק בעדו על הציון הק', כמו"כ הידבה בהדלקת נרות לטובת נשמתו, וכמה קליינטים אברכים היושבים על תלמודם שבאו באותה עת קיבלו הכל ללא תשלום **'לטובת נשמת ר' ישעיה בן ר' משה'** ושיעתירו בעדו שזכות הצדיק תעמוד לו.

יום המשפט הגיע דוד הגיע לבנין בית המשפט בחיל ורעדה, מצפה לשמוע מה כבר תיחרץ גזר דינו, מהרזיים בשמו שכעת הוא מוזמן להיכנס שכבר הגיע כעת תורו לעמוד לדין.

בהיכנסו להיכל בית המשפט הגישו לפניו דף ואומרים לו **'תמלא את פרטיך ותחתום כאן שהינך מועמד כעת למשפט ותצטרך לקבל עליך את גזר הדין שיושח עליך ע"י השופט, ותחתום עליה'**

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

<p>יעילי נשמת ידידנו הבלתי נשכח הרה"ר יוסף הלל בן ר' אלעזר מרדכי ז"ל גלב"ע כ"ח ניסן ת.נ.צ.ב.ה. הונצח ע"י בני ידידיו הנכבד הרה"ר דוד משה קניגסברג הי"ו</p>	<p>לטובת נשמת מופת הדוד הרה"ק ר' ישעיה ב"ד משה מקרעסטיר זצוק"ה זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל גלב"ע ג' אייר תרפ"ה הונצח ע"י ידידיו הנכבד הרה"ר מרדכי לייב רוטמן הי"ו</p>	<p>לטובת נשמת מופת הדוד הרה"ק ר' ישעיה ב"ד משה זצוק"ה מקרעסטיר זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן גלב"ע ג' אייר תרפ"ה הונצח ע"י החפץ בעילום שמו</p>	<p>כוס תנחומין משגרים אנו לידידנו הנכבד הרה"ר אהרן מאיר פרידמן הי"ו על פטירתו אמו ע"ה המקום ירחם אותכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תסיפו לדאבה עוד, ולא ישמע עוד שוד ושבר בנבלכם, ופחה ה' דמעה מעל כל פנים ונאמר אמן</p>	<p>שהשמה במעונים ברכת מזל טוב שנודה בוח לידידנו הנכבדים הרה"ר יצחק עקשטיין הי"ו 'רמת דוד' - קיתת להולדת בנו למול"ט ... הרה"ר יוסף ונונו הי"ו רבי דק טאטש וויס'ס לאודוס' בתו בשעטום"צ ... הרב חיים מרדכי ראענבוים שליט"א בן כ"א אבירד מטרבורג וירושלים שליט"א להנצחת בנו ישראל ניסן ניו לביתו של אאע"ה ... יה"ד שידו מכל יוצ"ח רוב נחת דקדושה, עם שמוחת תמיד באהליהם</p>	<p>זכות אברהם ישעיה בן ציון בן חיה גילה להצלחה בכל העניינים ברוחניות ובגשמיות, אושר ועושר וסייעתא דשמיא מרובה אמן זמנים לשב"ק אופק קיתת הדלקת נרות: 6:46 המולה: יום שני יצאת השבת: 7:42 שעת 7 בבוקר, זמן ר"ת: 8:18 47 דקות 6 הללים על 8</p>
---	---	--	---	--	---